

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פרעון החוב בהחי' יחידה

התוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
עם תלמידי התמימים – ליל ב' אייר ה'שי"ת
אודות ענינים השייכים לתלמידים

גיליון כב
שנה שמינית

יוצא לאור על-ידי

ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
ה' תהא שנת עוז – שנת 770
ק"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ב' אייר - יום הולדתו של כאו"א מישראל

ונתינת־כח מיוחדת ביום זה – ב' אייר:

כ"ק מו"ח אדמו"ר בחר את יום ב' אייר, תפארת שבתפארת,
ליום התחלת כתיבת הספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו.
. . וע"פ הידוע שלכאו"א מישראל יש אות בספר תורה, כמרומז
בר"ת ד"ישראל", "יש ששים ריבוא אותיות לתורה", הר"י, יום ב'
אייר, יום התחלת כתיבת הס"ת, הוא ע"ד יום הולדתו, ובמילא גם
התחלת עבודתו, של כאו"א מישראל.

(משיחת ליל ב' אייר ה'ש"ת, התוועדויות ע' 42)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ באתר:

www.groups.google.co.il/group/vaad770

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו, שלום וברכה

בעמדנו ביום ב' אייר, "תפארת שבתפארת", יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, בעל הפתגם ד"מלכתחילה אריבער" –

הננו מוציאים לאור קובץ "פרעון החוב בהח' יחידה" – ובו התוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עם תלמידי התמימים, ליל ב' אייר ה'שי"ת – נדפסה בהתוועדויות, ע' 37 ואילך, סעיפים א, ד-יא.

כהקדמה להתוועדות הבאנו קטעים מיומן 'ימי בראשית' אודות ההתוועדות ומה שקדם לה, ולחביבותא דמילתא נוסף גם צילום קטע מהשיחה שכ"ק אד"ש מה"מ הוסיף בכת"ק.

בהמשך למדובר בהתוועדות הנ"ל אודות העבודה עם עצמו – "פרעון החוב" של קבלת ההשפעות מנשיא הדור, שבנוגע לתמימים הוא חוב של הח' יחידה כיון "שהם מקבלים את הח' יחידה של הרבי", ו"פרעון החוב בהח' יחידה מתבטא בתנועה של יציאה מההגבלות", ואודות עבודה עם הזולת, לקרבו לנשיא הדור, לתורת החסידות ולעבודת התפילה, הבאנו ר"ד מיחידות לא' התמימים – ז' אייר ה'שי"ת, בה מדובר ג"כ ע"ד הנ"ל. נדפסה בהוספות להתוועדויות, ע' 6-225.

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלמה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' תזריע-מצורע, ב' אייר ה'תשע"ז - שנת 770
מאה ושמונה שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ו'שישים שנה" לנשיאותו
ברוקלין, נ.י.

לקבל על עצמו לפעול לכל הפחות על יהודי אחד,

יהי מי שיהי, בחור או אברך

לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות, להיות מעמיק בדא"ח ועוסק בעבודת התפילה

"כאז"א מכם צריך לידע שנתחייב לפרוע לכ"ק מו"ח אדמו"ר עם הכחות העצמיים שלו, בחינת חי' יחידה" • פרעון החוב בהחי' יחידה מתבטא בתנועה של יציאה מההגבלות - הן ההגבלות שלו, והן (ועאכו"כ) ההגבלות דעניני העולם • התוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עם תלמידי התמימים - ליל ב' אייר ה'שי"ת, ויומן ממה שקדם לה

יום ב', ב' ניסן, יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, ה'תש"י

התמימים דוד רסקין וגדליי קארף שיחיו נכנסו היום אל כ"ק אדמו"ר שליט"א וביקשו שיואיל להתוועד עם התמימים בקשר ליום ההילולא ב' ניסן. כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להם שיבקשו מהמשפיעים הרב שמואל לוויטין והר"י דזייקבסאן שיתוועדו עמם, הם ענו שהמשפיעים כבר התוועדו אתמול והם רוצים שה"רבי"י... יתוועד. כ"ק אדמו"ר שליט"א הוציא לוח קטן ממגירת השולחן, הביט בו ואמר: בעוד חודש בדיוק, ביום ב' אייר תתקיים בלי"ע התוועדות.

יום ג', בדרכי אייר ה'תש"י

הלילה - ליל ב' אייר - עומדת להתקיים התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א, לרגל ב' אייר יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, עם תלמידי התמימים - כפי שהבטיח להם בב' ניסן. לפני ההתוועדות קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א להתי' דוד רסקין שי' ונתן לו חמש דולר בתור השתתפות בהתוועדות.

את השולחנות ערכו בחלק הצפוני של הביהמ"ד, והכינו לכ"ק אדמו"ר שליט"א מקום בראש השולחן, אולם כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות, בשעה 9:45, סירב לשבת בראש השולחן, והתיישב ליד אמצע השולחן, על הספסל שעמד שם. בתחילת ההתוועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהיות וזוהי התוועדות מיוחדת עם תלמידי הישיבה, לכן ידבר ענינים השייכים לתלמידים.

ההתוועדות נסתיימה בשעה 12:45.

(ימי בראשית, ע' 3-122, 1-140, 143)

בס"ד, משיחת ליל ב' אייר ה'שי"ת.

א. פותחין בדבר מלכות – כפירוש כ"ק מו"ח אדמו"ר – "מיטן רבינס אַ וואָרט": במאמר דחג הפסח, ד"ה בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים, מבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר הטעם שביציאת מצרים נקראו ישראל בשם "צבאות ה'", כיון שהיו אז במדרגת "צבא", שעבודתם היא (לא רק עבודת עבד, אלא) באופן שעומדים על משמרתם מתוך מסירת נפש (משא"כ העבד, שאף שעובד עבודתו ביגיעה רבה, אין זה באופן של מס"נ), ש"שמרו להיות מצויינים שלא שינו שמם ולשונם ולבושם, ועמדו על משמרתם בתכלית החזק".

ושאל אצלי אי' (ע"י מכתב), שלכאורה, יש סתירה בענין זה במדרשי חז"ל – שהמאמר ש"לא שינו שמם ולשונם ולבושם" הוא בסתירה להמאמר ש"הללו עובדי ע"ז והללו כו"י?"

בפשטות יש לומר שאין הכוונה לע"ז ממש, כי אם, לענין השיתוף, שביצי"מ (קודם מ"ת) ה"להם דין של בני – נח שאינם מוזהרים על השיתוף (כמ"ש בסהמ"צ להצ"צ מצות אחדות ה'). אבל, בפנימיות הענינים אין זה תירוץ מספיק, כי, לא מסתבר שהכתוב ישבחם בתואר **צבא** שעומדים על משמרתם **במסירת נפש** על אמונת ה', בה בשעה שיש אצלם ענין של שיתוף.

ועכצ"ל שבדואי היתה להם אמונה שלימה, וראי' מוכחת, "שלא אמרו היאך נצא למדבר בלא צדה, אלא **האמינו** והלכו", אלא, שמצד **הסט"א** נפלו להם מחשבות זרות נגד האמונה בה', כמבואר בתניא, אבל אין זה מחליש ח"ו את תוקף האמונה שמצד עצם נשמתם.

– פעם נכנס יהודי לאדמו"ר הצ"צ והתאונן על זה שנופלים במחשבתו ספיקות באמונה. ושאל הצ"צ: ומה איכפת לך? והשיב: "רבי, איך בין דאָך אַ איד", נענה הצ"צ ואמר לו: "איז דאָך גוטי"... ובדוגמא כזאת הי' מעמדו ומצבם של בני"י ביצי"מ.

*

ב. בנוגע לנוסח הפדיון שנתנים לכ"ק אדמו"ר – אילו יישר חילי, הייתי מבטל הנוסח שכותבים "ממקור הרחמים כו' ע"ד מכניסי רחמים כמבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל", כי:

א) "ע"ד מכניסי רחמים כמבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל" – הוא **ביאור ההיתר** על נתינת פדיון לרבי (שלכאורה ה"ז ענין של ממוצע), ע"פ המבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל בנוגע לאמירת "מכניסי רחמים", ובמילא, אין זה נוגע ושייך לנוסח הפדיון שענינו **בקשת רחמים** ("אנא לעורר רחמים רבים"), ולא ביאור ההיתר על זה.

ב) ובנוגע להנוסח "ממקור הרחמים" – אין צורך ליתן לרבי "כתובת" מהיכן לעורר רחמים, הוא יודע בעצמו מהיכן לעורר רחמים... ואולי רצונו לעורר רחמים ממדריגה נעלית יותר מאשר "מקור הרחמים".

**קבלת ההשפעות
מנשיא הדור קשורה
גם עם חיוב הפרעון,
כמו לוח שמתחייב
לפרוע ההלוואה
להמלוה, וחיוב הפרעון
אינו באופן שמשלם
החוב ונפטר, אלא,
שע"י פרעון החוב
נותנים לו עוד בהקפה,
ועד"ז בנמשל**

כ"ק מו"ח אדמו"ר היי אמנם כותב נוסח זה, אבל, זוהי הנהגה שלו, ואין זה ראוי שגם אנו – שלא מבינים בעניינים של רבי ("רביסיסקע זאכ"ן") – צריכים לכתוב כן.

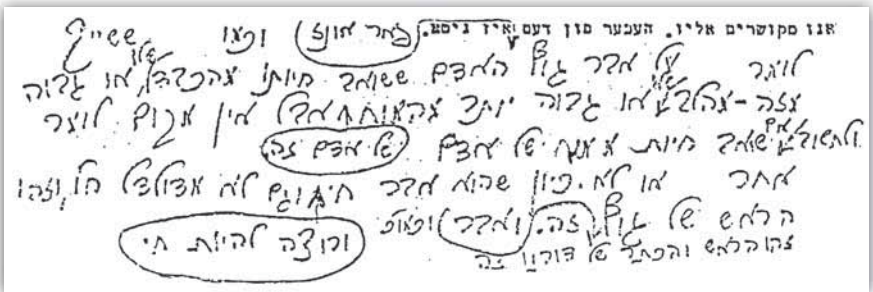
– לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שעייז שיהיי מקושר אליו יהיי מקושר (על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא רצייתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא – הרבי – מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה ("העכער פון דעם איז פאר אונדז ניטאָי").

דוגמא לדבר: על אבר בגוף האדם שייך לומר ששואב חיותו מהכבד, מהלב (שלמעלה מהכבד), ועד מהמוח (שלמעלה גם מהלב), אבל אין מקום לומר ולחשוב ע"י שאיבת חיות ממוח של אדם אחר. אבר חי שרוצה בחיותו ואינו רוצה להיות אבר המדולדל ח"ו, חייב לקבל חיות מהמוח שלו. ועד"ז בנוגע להתקשרות להרבי, שהוא הראש (מוח) והכתר של דורנו זה.

*

ג. קבלת ההשפעות מנשיא הדור קשורה גם עם חיוב הפרעון, כמו לוח שמתחייב לפרוע ההלוואה להמלוה, וחיוב הפרעון אינו באופן שמשלם החוב ונפטר ("אָפגעצאלט און פטור געוואָרן"), אלא, שע"י פרעון החוב נותנים לו עוד בהקפה, ועד"ז בנמשל, שנותנים לו עוד כחות, ומתחייב לפרוע אותם, וכן הלאה.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אל תלמידי התמימים, ואמר:) כאו"יא מכס צריך לידע שנתחייב לפרוע לכ"ק מו"ח אדמו"ר עם הכחות העצמיים שלו, בחינת **חי יחידה**.

קטע מהשיחה בכתי"ק כ"ק אד"ש מה"מ, שהוסיף על הגליון אודות ענין ההתקשרות של חסידים עם רבי. פיענוח בכתי"ק (בא במודגש): אנו מקושרים אליו. העכער פון דעם פאר אונז איז ניטאָ. וכמו לומר על אבר גוף האדם ששואב חיותו מהכבד שלו או גבוה מזה – מהלב שלו או גבוה יותר מהמוח של אדם זה. אבל אין מקום לומר ולחשוב אם שואב חיות ממוח של אדם אחר או לא. כיון שהוא אבר חי ורוצה להיות חי לא מדולדל ח"ו, וזהו הראש של גוף ואבר זה. וכמו"כ זהו הראש והכתר של דורנו זה

ישנו צד השווה בכל ההשפעות שמשפיע כ"ק מו"ח אדמו"ר – אמירת דא"ח, תשובות על שאלות וכו', ועד לתמיכה כספית וכדומה – שבכל העניינים כולם באה ההשפעה מהכחות העצמיים שלו, ח"י יחידה.

– שאלו אצלי במה התבטאה מעלתו של הרבי לגבי שאר גדולי ישראל? וענית: לכל אחד מן הגדולים הי' ענין מיוחד שבו עסק ובו היתה גדולתו, ואילו הרבי עסק **בכל העניינים**, מהעניינים הנעלים ביותר, ועד לעניינים הפשוטים ביותר (ובלשון חז"ל "דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הוויות דאביי ורבאי"), מגילוי רזין דרזין של תורת החסידות, ועד להנחת תפילין, שמירת שבת וכו', ואפילו בעניינים גשמיים, כתמיכה כספית, ולכל העניינים כולם הי' מסור ונתון **בכל עצמותו**, בהח"י יחידה שלו.

[שאלה זו שאלו שני בחורים (שיש להם סמיכה...), ובשמעם המענה, הוציאו מכיסם פנקס ורשמו המענה, באמרום: עכשיו יודעים אנו מהו הרבי. – "יש להם את הרבי על הנייר"...] –

אמנם, הצד השווה שכל ההשפעות הם מבחינת ח"י יחידה הוא מצד **המשפיע**, אבל בנוגע להשפעה עצמה, וגם בנוגע להמקבלים, ישנם חילוקי דרגות.

ובענין זה יש מעלה מיוחדת אצל התלמידים – שהם מקבלים את **הח"י יחידה** של הרבי, ולכן, נתחייבו גם לפרוע **בהח"י יחידה** שלהם.

ואף שאי-אפשר לדמות הפרעון בהח"י יחידה שלהם לח"י יחידה של כ"ק אדמו"ר, הי"ז ע"ד המבואר בדא"ח, בענין "בכל מאדך", שעם היותו "מאד שלך", ממשיכים עי"ז מאד האמיתי, בלי גבול בעצם.

ד. פרעון החוב בהח"י יחידה מתבטא בתנועה של יציאה מההגבלות – הן ההגבלות שלו ("ארויסגיין פון די אייגענע הגבלות"), והן (ועאכו"כ) ההגבלות דעניני העולם.

פרעון החוב בהח"י יחידה מתבטא בתנועה של יציאה מההגבלות... צריכים להיות באופן של הבדלה מעניני העולם, "ונפלינו אני ועמך", היינו, שכל תלמיד ותלמיד בעת לכתו ברחוב צריך להיות ניכר עליו שהוא שונה

בודאי יש לכאוי"א עניינים פרטיים שתובעים מאתו, אבל, ישנו גם ענין כללי השייך לכל התלמידים – שצריכים להיות באופן של **הבדלה מעניני העולם**, "ונפלינו אני ועמך", היינו, שכל תלמיד ותלמיד בעת לכתו ברחוב צריך להיות ניכר עליו שהוא שונה ("עפעס אנדערש") מהעולם.

בעת בוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארה"ב היו טענות נגדו (לא על עצם הלימוד, כי אם) על העדר הסדר ומשטר ע"פ מנהג העולם שבהנהגת הישיבה. זוהי הנהגה פראית ("אָ ווילדע הנהגה") – טענו נגדו – שמפחיתה ומוזילה ("עס מאַכט ביליג") את ערכה של הסביבה כולה. יהודי אחד – ירא שמים דוקא – כתב לכ"ק מו"ח אדמו"ר שהלימוד בישיבה כשלעצמו טוב הוא, שילמדו אפילו עשרים שעות

התחלת הפעולה
דקירוב הזולת לכ"ק
מו"ח אדמו"ר ולדרכי
החסידות יכולה להיות
. . גם ע"י סיפור עניני
מופתים וכדומה,
אבל התכלית צריך
להיות לקרבו לדא"ח,
שזהו ענינו העצמי,
חי' יחידה, של הרבי,
משא"כ עניני מופתים

ביממה, אבל הלימוד צ"ל באופן של **סדר**, ומה צריכים להתנועע ("שאַקלען זיך") ולצעוק בעת הלימוד, ולמה לא יקבעו הסדר הנהוג כעולם שכאשר תלמיד אי רוצה לשאול שאלה צריך להורות באצבעו תחילה, וכיו"ב. אבל האמת היא, כאמור, שצ"ל באופן של הבדלה מהעולם, למעלה מהגבלה.

ה. ונתינת-כח מיוחדת ביום זה – ב' אייר:

כ"ק מו"ח אדמו"ר בחר את יום ב' אייר, תפארת שבתפארת, ליום התחלת כתיבת הספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו.

– יש גם מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר מיום ב' אייר תשי"ב בענין כתיבת ספר תורה, שאתן אותו כדי להעתיק ולפרסם". –

וע"פ הידוע שלכאו"א מישאל יש אות בספר תורה, כמרומו בר"ת ד"ישראל, י"ש ששים ריבוא אותיות לתורה", הרי, יום ב' אייר, יום התחלת כתיבת הס"ת, הוא ע"ד יום הולדתו, ובמילא גם התחלת עבודתו, של כאו"א מישאל.

ו. ובנוגע לפועל – שהרי אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' העיקר העבודה בפועל – הצעתי שכאו"א יקבל על עצמו ב' דברים:

ענין האי' – בנוגע לעצמו, לקבל על עצמו איזה ענין שעל ידו תתחזק התקשרותו לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

וענין הב' – בנוגע להזולת, לקבל על עצמו לפעול לכל הפחות על יהודי אחד, יהי מי שיהי, בחור או אברך, לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות, להיות מעמיק בדא"ח ועוסק בעבודת התפלה¹.

ז. התחלת הפעולה דקירוב הזולת לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות יכולה להיות בענינים שונים, כולל גם ע"י סיפור עניני מופתים וכדומה, אבל התכלית צ"ל לקרבו לדא"ח, שזהו ענינו העצמי, חי' יחידה, של הרבי, משא"כ עניני מופתים שאינם אלא ההתפשטות שלו.

עיקר ההתקשרות אינה קשורה עם עניני מופתים וכדומה, ולא עוד אלא שאין צורך ותועלת בזה בשביל ההתקשרות – ובשתי הקצוות: ראיית מופתים אין בה כדי להוסיף, והעדר ראיית מופתים (אם עובר יום, שבוע או חודש, ולא ראה מופת מהרבי)

1) ולהעיר, שענין זה הוא לא רק בנוגע לזולת שנמצא במקום רחוק (גם ובעיקר ברוחניות), אלא גם בקירוב מקום, בין כתלי הישיבה גופא, שייך וצ"ל ההתעסקות עם הזולת, לעזור ולסייע איש לרעהו – מרשימה פרטית בלתי מוגה.

ביומן ימי בראשית' ע' 143: כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף שלא צריך ללכת דוקא למקום רחוק, "לא נורא" אם גם כאן בישיבה יעזרו זה לזה.

אין בה כדי לגרוע מאומה. – האמת היא, שאם ירצה יראה שכ"ק מו"ח אדמו"ר התנהג עמו גם בענייני הטבעיים באופן שבכל יום ויום היו ענייני מופתים, אבל, אין צורך בזה כלל, וגם לא צריך להתפעל מזה.

אל כ"ק אדמו"ר הצ"צ באה פעם עגונה עם בן אלם כדי לבקש ברכתו, ולא יכלה בשום אופן להכנס להצ"צ, וגם לאחרי שהפצירה בהרבנית – כפי שעשו כל הנשים שבאו להצ"צ – לא הועיל. יעצו לה החסידים שתכתוב שאלתה בכתב, ותתן ביד בנה, ובשעה שאין איש, יכנס בנה ויתחבא תחת השולחן בהחדר שבו מקבל הצ"צ ליחידות, וכשיכנס הצ"צ, יתן לו הפתקא. וכך הוה. וכשנתן הפתקא להצ"צ, א"ל הצ"צ: לך ואמור לאמך שאביך נמצא במקום פלוני, ונושעו שניהם, הבן התחיל לדבר והאשה מצאה את בעלה. וכשסיפרו להצ"צ – בהתפעלות – שהבן האלם פתח את פיו באמרו לאמו את המענה של הצ"צ, נענה ואמר: וכי מניין הי' לי לדעת שהבן הוא אלם: ...

כשהרבנית של הצ"צ – שהיתה בעלת דעה רחבה (בכלל היו בנותיו של אדמו"ר האמצעי בעלות דעה רחבה) – שמעה סיפור זה, לא התפעלה, וחזרה על דברי זקנה אדמו"ר הזקן: במעזריטש התגלגלו מופתים מתחת לשולחן, אבל, לאף א' לא הי' פנאי להתכופף ולהגביהם... –

אמנם, בנוגע להזולת, אם יש צורך, יכולים להתחיל לקרבו גם ע"י סיפור ענייני מופתים, אבל התכלית צ"ל לקרבו לדא"ח, כנ"ל.

ח. ואם יחשוב מישהו שכאשר יקבל על עצמו (נוסף על ענייני העבודה שלו) לעסוק גם עם הזולת, יבזבו זמנו ועי"ז יגרע בענייני העבודה שלו, ועד"ז שאר טענות כיו"ב – אין לחשוש כלל לטענות אלו, כי:

לכל לראש – כשמישהו רואה שחבירו טובע בים, אינו עושה חשבונות כלל, ומשתדל ככל יכלתו להצילו, ועד"ז בנוגע להפעולה עם הזולת, שכאשר צריכים להצילו לא עושים שום חשבונות.

לא זו בלבד שהפעולה על הזולת אינה גורעת בעבודה עם עצמו, אלא אדרבה, שע"י הפעולה עם הזולת ניתוסף עוד יותר בעבודה עם עצמו, אלא אדרבה, שע"י הפעולה עם הזולת ניתוסף עוד יותר בעבודה עם עצמו. . . (נוסף על גודל העילוי דהפעולה על הזולת חברו. . כאילו עשאו")

ונוסף לזה, לא זו בלבד שהפעולה על הזולת אינה גורעת בעבודה עם עצמו, אלא אדרבה, שע"י הפעולה עם הזולת ניתוסף עוד יותר בעבודה עם עצמו, כדרשת חז"ל על הפסוק "מאיר עיני שניהם הוי"ו" (נוסף על גודל העילוי דהפעולה על הזולת, כמארז"ל "כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו").

יש לעסוק בשני העניינים: בלימוד החסידות ובעבודה עם עצמו, וגם בהפעולה על הזולת.

לא' האברכים שנכנסו אלי, אמרתי, שצריכים לכבות את השריפה שמשתוללת ברחוב, וכשהשיב האברך, שזהו עסק בשביל בעלי – עסקים וסוחרי יהלומים, ואילו הוא צריך לעסוק בלימוד התורה, ולאחרי שילמד חמש עשרה שנה יהי "פוסק גדול כישראל", ואז יהי

**סיפור זה מהוה לימוד
והוראה לכל עדת
החסידים ע"ד גודל
הנחיצות וההכרח
בעבודה עם הזולת,
ולכן, צריך כאו"א
לקבל על עצמו הן
בנוגע לעבודה עם
עצמו, והן . . לעבודה
עם הזולת, לקרבו
לתורת החסידות**

במה להתפאר... – ענית לך: כשיש שריפה לא עושים חשבונות. ומה שדואג שיהיו גם "לומדים", בודאי תתקיים ברכתו של אדמו"ר הזקן ש"לומדים יהיו אצל חסידים". ובמכ"ש וק"ו: ומה "עזי פנים" שאדמו"ר הזקן לא רצה שיהיו אצל חסידים – ישנם, "לומדים" שרצה אדמו"ר הזקן שיהיו – בודאי יהיו.

ט. שמעתי סיפור מכ"ק מו"ח אדמו"ר אודות אדמו"ר הזקן, שיש בו לימוד והוראה בנוגע להפעולה עם הזולת:

פעם ביוהכ"פ אחר תפלת שחרית, פשט רבינו הזקן את הטלית והקיטל, והלך לקצה העיר, וקצץ עצים ובישל מרק בשביל יולדת שדרה שם. [כששאלו אצל אדמו"ר הזקן למה הוצרך לעשות זאת בעצמו, הרי היי יכול לשלוח איש אחר? השיב: בפקו"נ ישנו דין ד"מצוה בגדול", ולא מצאתי יותר גדול].

סיפור זה – סיים כ"ק מו"ח אדמו"ר – לא בכל עת היו מדברים אודותיו. היי זמן שדיברו על זה והיי זמן שלא דיברו על זה, ובודאי שלא רצו לפרסמו.

ואעפ"כ, סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפור זה לי, בידעו "אז איך וועל זיך ניט איינהטלטן" [= שאני לא אוכל להחזיק את עצמי (להתאפק)] מלספר ליהודים נוספים, בתוספת ביאור הלימוד וההוראה מסיפור זה.

ויש לבאר תוכן הסיפור בעבודה:

מדרגתו של אדמו"ר הזקן בהיותו מעוטף בטלית וקיטל (דומה למלאך"), ביוהכ"פ, ואחר התפלה – אין לשער. ולמרות גודל מעלת מדרגתו, פשט אדמו"ר הזקן הטלית והקיטל, והלך לבית האחרון שבקצה העיר, סמוך לשדה, שמורה על המדרגה היותר אחרונה בקדושה, שסמוכה לקליפה, "עשו גו' איש שדה" – בשביל לעזור ליולדת ולולד, היינו, לעשות עוד יהודי ("מאכן נאך אַ אידן")².

סיפור זה מהוה לימוד והוראה לכל עדת החסידים ע"ד גודל הנחיצות וההכרח בעבודה עם הזולת. ולכן, צריך כאו"א לקבל על עצמו הן בנוגע לעבודה עם עצמו, והן בנוגע לעבודה עם הזולת, לקרבו לתורת החסידות³.

2) בהמשך הדברים נתבאר גם תוכן העניין דקציצת העצים, וכן בישול המרק, שהו"ע משקה בעבודה – חסר הביאור (המו"ל).

3) האמת היא שהיו צריכים לצאת לרחוב ולצעוק: געוואלד אידן! ישנה תורת החסידות, שהקב"ה רוצה שבניי לימדו כדי שמישיח יבוא! (מרשימה פרטית בלתי מוגה).

כשתעסקו עם הזולת, הנה זה גופא יעזור לכם...

"אם אין במה לדחות המרה-שחורה, כי מצבו אינו כדבעי, יזכיר לעצמו ההכרח להתעסק בטובת זולתו" • ר"ד מיחידות לא' התמימים - ז' אייר ה'שי"ת, בקשר להמדובר בהתוועדות הנ"ל אודות פעולה עם הזולת

[במענה על כך שיש שינויים כו' בעבודה הרוחנית – אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: למעלה יש שינויים, ולמטה לא יהיו שינויים!]

זהו החסרון אצל כמה מהבחורים, שהם חושבים אודות עצמם יותר מדי. צריכים לחשוב אודות הזולת, לכל הפחות שעה בכל יום – כי זה הי' אחת מדרישות הרבי בשיחותיו מכתביו וכו': לעסוק עם הזולת ("טאָן מיט יענעם"). – אתכם לקח הרבי על כתפיו ("אייד האָט דער רבי גענומען אָף זיינע פלייצעס"), אבל צריכים לעסוק, ולעסוק לבד ("מידארף טאָן, טאָן אַליין").

כשנפלת מחשבה אודות עצמו, ורואים שזה מבלבל מעבודה, מגביר המרה-שחורה וכו' – צריכים לדחותה. ואם אין במה לדחות המרה-שחורה, כי מצבו אינו כדבעי – יזכיר לעצמו ההכרח להתעסק בטובת זולתו, ולחשוב אודות הזולת איך להועיל לו.

צריכה להיות התבוננות בתפלה ביחוד, כיון שכך כתב לו כ"ק אדמו"ר הכ"מ במכתבו אליו, ויש לקשר ההתבוננות עם פירוש המלות שמתפלל. ולדוגמא בפסוקי דזמרה – שלומד הוא עתה המשך משכני תש"א, ששם מבואר הפסוק "הללו את ה' מן השמים". ובברכת ק"ש צריכה להיות ההסתכלות.

ההתבוננות שבתפלה – אינה צריכה להיות במאמר שלם בפעם אחת; די בענין אחד. וגם אם לכאורה אין זה שייך – ההתבוננות כמו שלמד קודם התפלה – לפירוש המלות, לא חשיב זה הפסק, כמו ששאלתי אצל כ"ק אדמו"ר הכ"מ: הרי זה דומה למחשבה זרה – כי "זרה" הרי פירושה זרה באותו מקום – וענה, שאינו כן. וזה גופא צריך להיות באותן מקומות שמותר ע"פ נגלה להפסיק, שלא ישהה זמן כדי לגמור את כולו כו'.

הסביר באיזה אופן צריכים ללמוד דא"ח כדי להבין היטב, והביא דוגמא מ"חזקת הבתים". אמר: לכם נתן הרבי עבודה לכל משך החיים ("אייד האָט דער רבי געגעבן אַרבעט אויפן גאַנצן לעבן").

כשתעסקו עם הזולת – הנה זה גופא יעזור לכם בהתבוננות שלכם. וכלשון אדמו"ר הזקן: נעשו מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה, שלמדנו מזה שמים: שבכ"ז צריך להתבונן, כי המוח ולב מצ"ע אף שזכים הם כמה פעמים ככה, בכ"ז צריך פעולה בהם; שכשמתבונן משיג בקל ובעומק יותר ופועל יותר. הבטחה נוספת מהרבי, אשר, כשתעשו בכל אלו הענינים, אזי – כפי שהרבי מבטיח בכמה משיחותיו – תצליחו בגשמיות וברוחניות.

ואם יחשוב מישהו שכאשר
יקבל על עצמו . . לעסוק גם
עם הזולת, יבזבז זמנו ועי"ז
יגרע בעניני העבודה שלו . . אין
לחשוש כלל לטענות אלו, כי:

לכל לראש – כשמישהו
רואה שחבירו טובע בים, אינו
עושה חשבונות כלל, ומשתדל
ככל יכלתו להצילו, ועד"ז
בנוגע להפעולה עם הזולת,
שכאשר צריכים להצילו
לא עושים שום חשבונות

(ר"ד – ז' אייר ה'שי"ת,
הוספות להתוועדויות, ע' 6-225)

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר